

Kıyevinde Yaşadık Biz

— rasay · 17 Şubat 2020

KIYEVİ'NDE YAŞADIK BİZ

Altmış yaşına geldik bir baktık geriye,
Her şeyin en masumunu yaşa yandık biz.
Zamane esir edilmiş teknolojiye,
Çikolata değil pekmez-tahin yerdik biz.
Delikli bir kuruşu kıl payı kaçırmıştık,
Sarı on kuruşu cebimizde çok taşıdık,
Bir liralık ekmeği bir milyona da aldık,
Çarık giymedik ama giyeni tanıdık biz.
Masumiyet yüzlerde nur saçar haldeydi,
Hitabet yüzlere değil de kalplereydi,
Yeni elbiseleri bayramda giyerdi,
Kömbe, katmer, yağlı yiyerek çoşardık biz.
Çelik çomak oynardık sokak başlarında,
Toprak bastı oynardık köşe taşlarında,
Elektrik bilmezdik biz on bir yaşlarında,
Gaz lambası ışında dersler yapardık biz.
Kara tahtada beyaz tebeşir kullandık,

Siyah önlükler ile tozlara bulandık,
Örtüsü akan evlerde üst baş ıslandık,
Bulamacak yiyerek öğün salardık biz.
Lastik ayakkabının botu alınmışsa,
Âşık oynayıp tok ve çikte kalınmışsa,
Not oynarken meydanda kapı kapanmışsa,
Siyah önlükle beyaz yaka kullandık biz.
Dalya oynarken taşı deviren kaçardı,
Ebe olan taşları toplayıp sayardı,
Çivi oynayıp kapıları kapatırdı,
Turşu pekmez yerken parmak yalardık biz.
Sarı saman kâğıtlara ödev yapardık,
Gübre kâğıdı ile kaplamış sayardık,
Kaleme kocaman bıçakla uç açardık,
Kadife pantolanla hava atardık biz.
Gelengi koşup kabaktan kağrı yapılır,
Dağlardan koyun yünü toplanıp satılır,
Ayranın içine kuru yufka katılır,
Öküz helvasını baklava sayardık biz.

Kayıı çekirdeğiyle bilye oynadık,
Tornetler yaparak dere tepe kayardık,
Üçgen uçurtmayı gökyüzüne salardık,
Eęer yırtılırsa pantolon yamardık biz.
Körebe oyunu oynardık, köyümüzde,
Hile hurda hiç de olmazdı özümüzde,
Dünya malı kokusu yoktu üstümüzde,
Yufka arası yeşil soğan koyardık biz.
Mahalle maçında lastik botlardan giydik,
Tezek toplamayı sermayeden bilirdik,
Çıtlık-yemlik toplayıp yufka ile yerdik,
Kağnı arabasıyla saman toplardık biz.
Dallardan ballar toplayıp deftere sürdük,
Omar hoca ve dere gölünde çok yüzdük,
Büyüklerin masalları ile büyüdük,
Domatesli kömbeye de bayılırdık biz.
Madımak kışa yapılan bir yatırımdı,
Damlar üstüne çorak toprak atılırdı,
Kuru ekmeğe bile sevgi katılırdı,
Çelenlere samanlı çamur sıvardık biz.

Düğünlerde halay çekmek erkek işi,
Kutlanırdı her askerin kına gecesi,
Eğlenip sohbet yeridir köyün kahvesi,
Yufkanın içine şekeri ezip yerdik biz.
Birdirbir oynarken iki takım kurulur,
Bir tekerleme söyleyip ebe olunur,
Köylünün mayası da çamurdan yoğrulur,
İmece usulü tarla çapalardık biz.
Ceviz oynarken hangi baş diye sorurduk,
Dalyaları dizip taşlar atıp vururduk,
Ufka bakıp bakıp masum hayal kururduk,
Yalansız hilafsız hayat yaşadık biz.
Elektrikle her şey değişmeye başladı,
Televizyonla hareketler duraklaştı,
Kilerin yerini buz dolapları aldı,
Gaz lambası isinde bile mutluyduk biz.
Elektronik eşya esir etmeye başlar,
Evde yok diye çatılı verirmiş kaşlar,
Köy odasında sohbetle geçerdi kışlar,

Konserveler yemeden de yaşıyorduk biz.

Sapanla tarla sürerken hiç yorulmazdık,

Şimdilerde traktörün kabinlisini aldık,

Eskiden on dönüm ekip mutlu kalırdık,

Şimdi bin dönüm ekinle mutsuz olduk biz.

Kimyasallar teknolojiyle yaygınlaştı,

Her tür gıda ürününe GDO bulaştı,

İnsanlar mert değil bir nevi salaklaştı,

Sinir harpleri yaşayarak yorulduk biz.

Kişilik bozuldu tarihe kör insanlık,

En güzel geçişleri de bizler yaşadık,

O zaman para değil insan kazanırdık,

Şimdi merhaba demeye korkar olduk biz.

Şimdi herkesin elinde bir telefon var,

Karısından telefonla su isteyen var,

Nesil inatlaşmış sular yukarı akar,

Ceddimize saygıda kusur etmezdik biz.

Bakım evine anne-baba gönderen evlat,

Kendi yaptığından da almaz olmuş nasihat,

Çağdaşlık adı altında işlenmiş kabahat,

Yokluđu da varlığı da hep yaşadık biz.
Siyaset bilmezdik ilkokul zamanında,
Siyaseti de gördük lise yıllarında,
İki kardeş biri sol diğeri sağ cenahta,
Sađ-sol sloganları ile kırdırıldık biz.
Sahte dost seni zorda görünce savuşur,
İnsan kalbe girmiş olan için vuruşur,
Gafil işine geldiği gibi konuşur,
İçimizden geldiği gibi konuşurduk biz.
Dünyalık insanı esir etmeye başlar,
Ar-hayâ-edep kalkıyor, oynamış taşlar,
Merhaba denince bile çatılmış kaşlar,
Dost hançerleriyle vurulur olduk biz.
Kıyevi köyümdür yarım asır yaşadım,
Dünya han mış altmışında bunu anladım,
Çocukluđa dönüp dünü tekrar yaşadım,
İmeceyle bađ bellerken çok mutluyduk biz.
Teknoloji yaşamı hapisane etti,
Dört duvar arasında hayat hüküm verdi,

İyi insanlar yağız ata binip gitti,
Amaçsız yaşayanla ömür tükettik biz.
Abdullah Yaşar döktü dilinden içeri,
Allah'ım yalnız bırakmaz doğru neferi,
Kişinin konuştuğu kadardır ederi,
Her devirde mutlu insanlar isterdik biz.
Şih Abdullah bağından üzümler almıştık,
Kürt Üsünün bahçesinden erik çalmıştık,
Boyalı, çatal, suluboğaz'da sultanmıştık,
Altmış yıl kadar Kıyevi'nde yaşadık biz.
Araştırmacı-şair-yazar Abdullah Yaşar Erdoğan